

AFGHAN JOURNALISTS SAFETY COMMITTEE

د افغانستان خبريالانو د خونديتوب کمیته

د ۲۰۱۸ کال

د لومړيو شپږو مياشتو رپورت

د جنوري له ۱ د جون تر ۳۰

د افغانستان خبريالانو د خونديتوب کمیته

په هيواد کې د نامنيو زياتيدنه ، د جگړې ډينامیک مغلقي کيدل، په رسنيو او خبريالانو مستقيم بريدونه او گواښونه، دا ښيي چې په افغانستان کې رسنۍ د جگړې ترټولو هاغه سوزونکې برخه کې ځای لري، دغه حالت نه يوازې د رسنيو او خبريالانو پر وړاندې، د گواښونو کچه په بې سارې ډول لوړه کړې، بلکې رسنۍ او خبريالان يې مکلف کړي، چې خپل ځان او خپل خونديتوب ته جدي پاملرنه وکړي، بې طرفي غوره کړي او هڅه اوکړې چې په جگړه کې د ښکيلو ډلو تر نفوذ لاندې رانشي .

له بلې خوا، د ترهگرو ډلو موجوديت او د نويو را منځته شوو ډلو، په ځانگړې توگه له طالبانو سره د داعش ډلې مناسباتو او اهدافو په اړه د سمو معلوماتو نشتوالي، له تاکتيکي او ستراتيژيک اړخه، د خبريالانو او رسنيو لپاره گواښ خطرزيات او پيچلی کړی دی.

د اپريل په ۳۰ نيټه د خبريالانو پر وړاندې د ترهگري بريد، چې نهه (۹) خبريالان يې ووژل، ټولو خبريالانو ته د گواښ يو مشترکه نقطه ده، هغه پيښه چې د خبريالانو امنيت يې له جدي ننگونو سره مخ کړی، د خبريالانو دامنيت ساتلو په وړاندې يې لوی خنډونه جوړ کړي. پر خبريالانو او رسنيو بريد او اغيزو يې د خبريالانو د امنيت او سلامتيا په وړاندې جدي انديښنې راپورته کړې دي. دغه بريد او پر رسنيو او خبريالانو اغيز يې د خبريالۍ د مسلک د امنيت و سلامتيا په اړه جدي انديښنې را ولاړې کړې دي. دغه بې مخينې او مرگونې حمله په دې معنا ده چې ترهگري ډلې د ازادو رسنيو او خبريالانو موجوديت د خپل ځان پر وړاندې ستر خنډ گڼي او دخپلې خوښې تبليغاتي فضا د رامنځته کولو په خاطر د خبريالانو په وژنه لاس پورې کوي.

تيرکال د لومړي ځل لپاره په رسنۍ په هدفمنده توگه تربريد لاندې راغلې، پرمومي گروپ، د ننگرهار پر ملي راډيو ټلويزون بريد او په کابل کې پر شمشاد ټلويزون بريد يې له چوتو بيلگو څخه شميرلی شو.

د رسنيو د مالکانو او حکومت له لوري د رسنيزو قوانينو او د خبريالانو دخونديتوب اصل ته نه پاملرنه په هيواد کې د رسنيزو کارونو پر وړاندې له جدي ننگونو څخه دي. د لومړي ځل لپاره د روان کال په لومړيو شپږو مياشتو کې د معلوماتو د رسونې د برخې د يو گڼ شمير شهيدانو رقم ، بوگونونکی دی.

معلوماتو ته نه لاسرسی لاهم د خبريالۍ او ژورنالستيکو فعاليتونو پر وړاندې يوه جدي ستونزه بلل کيږي. دولتي مسوولين لاهم دولتي معلومات خپل شخصي ملکيت گڼي او يا يې هم دولتي اسرار بولي.

د خبريالانو کاري خونديتوب هم د خبريالانو او رسنيو د کارکونکو له دايمي ستونزو څخه يوه ده چې يو علت يې د خصوصي رسنيو د تاسيس او فعاليت د مقررې نه عملي کيدل دي. خبريالان د کار دقانون او د خصوصي رسنيو د تاسيس او فعاليت د مقررې په موجوديت کې لاهم له لازمو امتيازاتو بې برخې دي.

دا د خبريالانو د خونديتوب د کميټې يوولسم راپور دی ، چې په کې د ۲۰۱۸ م کال په لومړيو شپږو مياشتو کې د خبريالانو او رسنيو د خونديتوب وضعیت څېړل شوی . په دغه راپور کې ، د خبريالۍ په ډگر کې ځينې نورو لويو مسلو په اړه هم خبرې شوي دي . د يادونې وړ ده چې د خبريالانو او د رسنيو د کارکوونکو پر وړاندې د تاوتریخوالي احصايه او دغه راز د دې احصايې په ثبتولو کې د خونديتوب د کميټې کړنلارې د پيښو په ثبتولو کې په پام کې نيول شوي دي. دا پدې مانا ده ، چې کميټې يوازې هغه موارد ثبت کړي چې رسنيو او خبريالانو پورې اړوندې قضیې وي، مگر هغه قضیې چې د ژورناليزم کار پورې اړه نه لري په دې راپور کې شاملې نه دي.

د ۲۰۱۸ م کال په لومړيو شپږو مياشتو کې د خبريالانو پر وړاندې تاوتریخوالي

د ۲۰۱۸ م کال په لومړيو شپږو مياشتو کې ، په افغانستان کې د رسنيو د کورنۍ او خبريالانو لپاره خونړۍ موده وه. په دغو شپږو مياشتو کې د خبريالانو ياهم د رسنيو د کارکوونکو پر وړاندې ۸۹ د تاوتریخوالي پيښې ثبت شوې دي ، چې ۱۱ هغه يې د خبريالانو د وژل کېدو دي ، چې د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي بې سارې او تر ټولو شديدې پيښې دي . دې کې ټول هغه خبريالان چې په دغه موده کې وژل شوي دي په مستقيم ډول ترهډفي بريدونو لاندې راغلي دي . له دغه جملې ۹ تنه ژورناليسټان د کابل د ځانمرگي بريد په پايله کې ووژل شول او د دغه بريد مسووليت داعش وسلوالو په غاړه واخيست ، يو تن خبريال په کندهار او بل په خوست ولايت کې د هدفي بريدونو په پايله کې ووژل شول مگر هيڅ ډلې ددغو دوو بريدونو مسووليت په غاړه واخيست.

مگر مهمه خبره داده ، چې د خبريالانو د وژل کيدو تر څنگ د افغان خبريالانو د خونديتوب کميټې ۱۹ قضیې د توقيف او بدچلند ، ۱۴ قضیې د وهل ټوکلو ، ۱۱ قضیې د ټپې کيدو ، ۲۸ قضیې د گواښونو ، ۵ قضیې د زنداني کولو او ۱ قضیه په غيرې قانوني توگه له دندې د گوښه کولو په تړاو ثبت کړې دي.

دغه شميره د ۲۰۱۷ کال د لومړيو شپږو مياشتو په پرتله ۲۲٪ سلنه زياتوالی ښيي ، کميټې هغه مهال د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي ۷۳ قضیې ثبت کړې وې.

له بده مرغه د تاوتریخوالي تر ټولو زياتې پيښې حکومت پورې اړوندې پيښې دي ، چې ۳۷ قضیې کيږي ، مگر بيا هم تر ټولو ناوړه پيښې د وسله والو مخالفينو او ترهگرو له لوري ترسره شوې دي ، ۳۶ پيښې د طالبانو او داعش له لوري ترسره شوي ، چې يوازې يوه پيښه د حکومت په نسبت پکې کمه ده ، په ۲ پيښو کې تاوتریخوالی د رسنيو له لوري ترسره شوی او پاتې نورې ۱۴ پيښې د نامعلومو وسلوالو له لوري ترسره شوې دي.

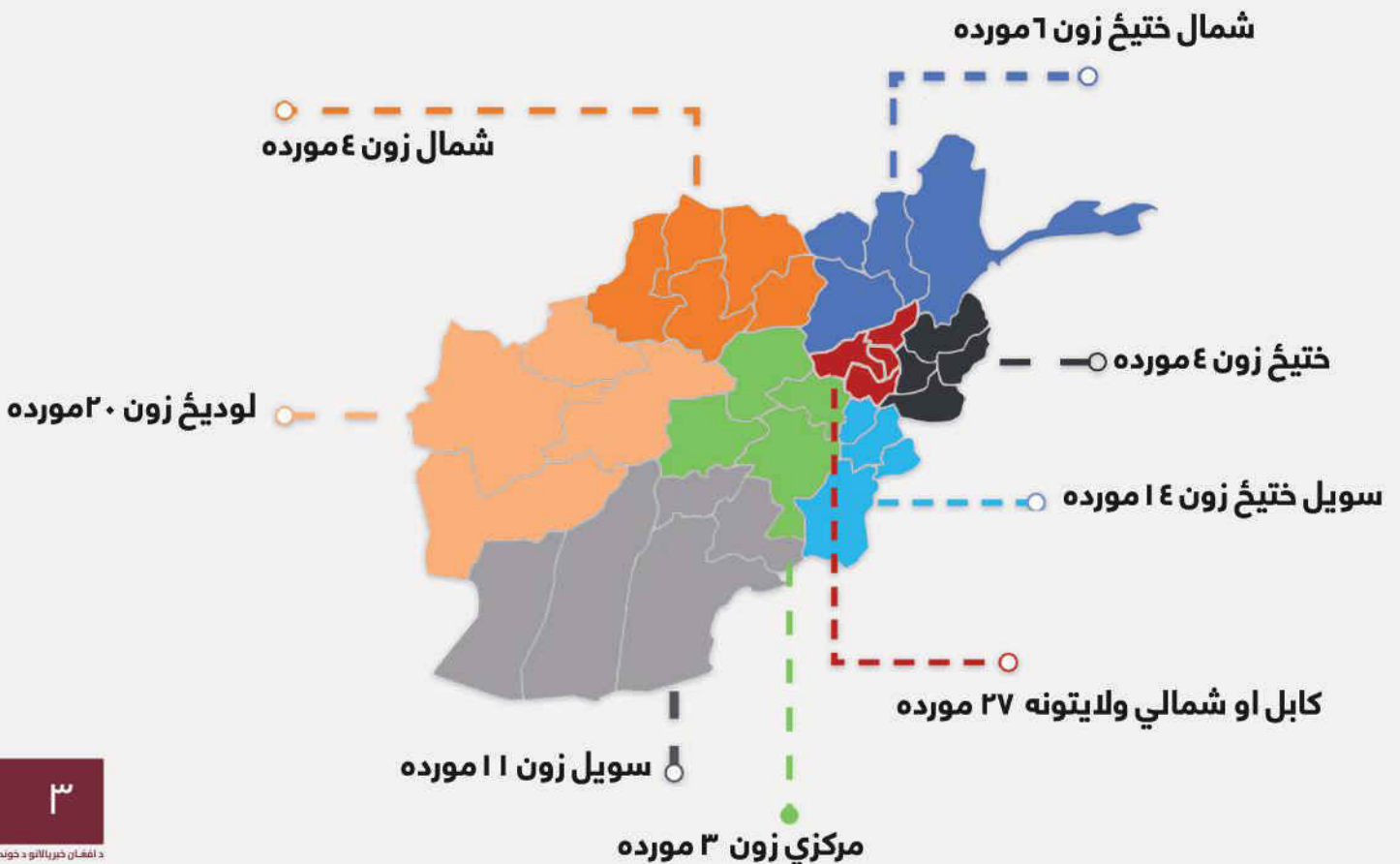
۳۷ پيښې چې ډيری يې د داعش او طالب وسلوالو له لوري ترسره شوې دي ، د حکومت لور پورې چارواکي او امنيتي کارکوونکې په دوهم رديف کې ځای لري چې د گواښ او تاوتریخوالي ۳۶ پيښې پکې شاملې دي.

نامعلوم وسلوال په دريم رديف کې ځای لري چې ۱۴ پيښې ددوی له لوري شوي او د رسنيو مسوولين او مديران د بد چلندۍ د ۲ پيښو مسوول دي ، ۱۴ پيښې د افغانستان په سويل ختيځ کې ، ۱۱ پيښې په سويل کې ، ۶ پيښې په شمال ختيځ کې ، ۴ پيښې په شمال ، ۴ پيښې په ختيځ کې او ۳ پيښې په مرکز کې ترسره شوې دي .

د تاوتریخوالو ډولونه او شمیرې

د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالو شمیرې د افغانستان د بيلابيلو زونونو په اساس

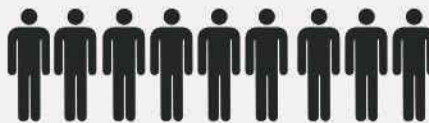

د تاوتریخوالي شمیرې د جنسیت له مخې

۶ میرمنې

۸۳ نارینه

د خبريالانو پروړاندې د تاوتریخوالو شمیرې د افغانستان د بيلابيلو ولايتونو په اساس

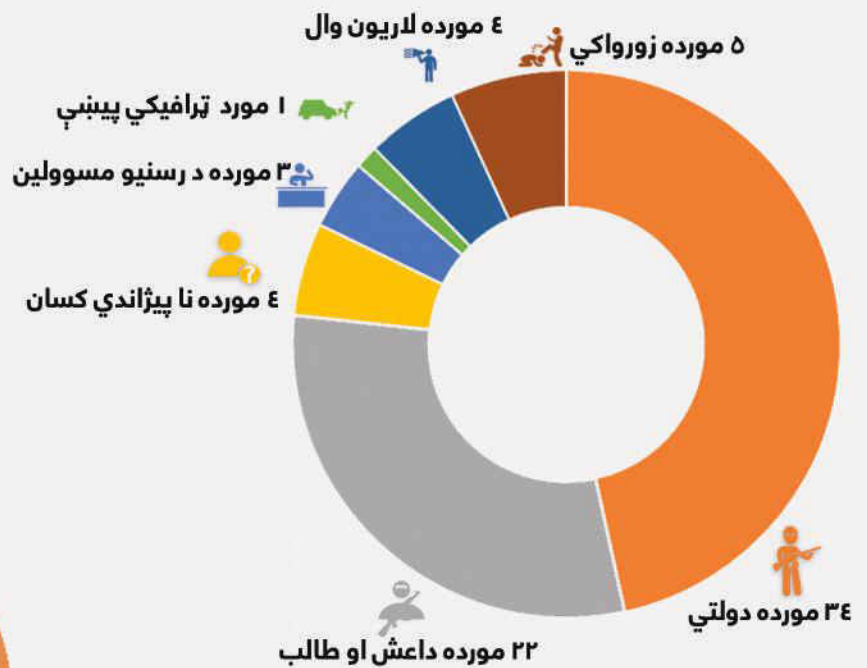

د ۲۰۱۸ کال د شپږو میاشتو پرتله د ۲۰۱۷ کال له شپږو میاشتو سره

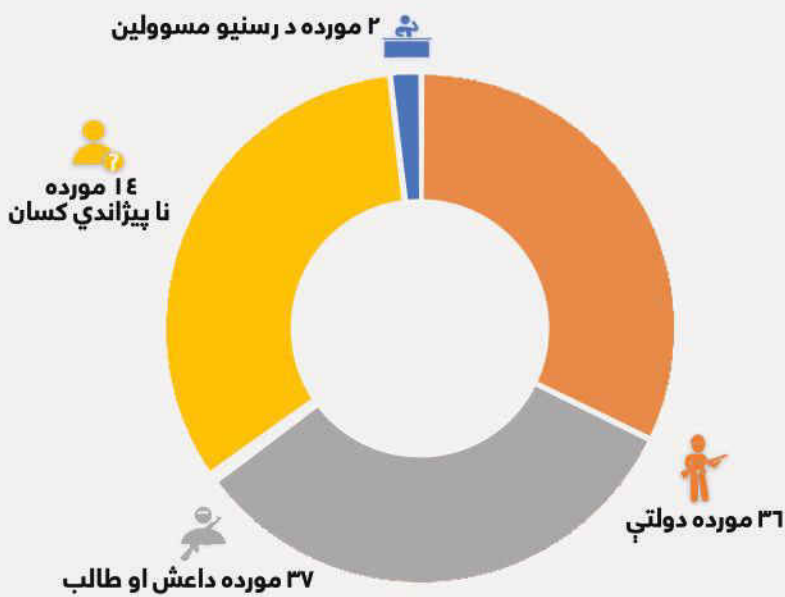
	۲۰۱۸	۲۰۱۷	
۲۴٪ لوروالی	۸۹	۷۳	ټولې قضیې
۱۰٪ لوروالی	۱۱	۱۰	وژل شوي
۸٪ لوروالی	۱۱	۱۲	ټپیان
۲۶٪ لوروالی	۱۴	۱۹	وهل ټوکل
۵٪ لوروالی	۱۹	۱۸	سپکاوی
د څلورو نیمایي زیاتوالی	۲۸	۶	ګواښ
دو هغومره کموالی	۱	۳	ایستل
	۵	۵	نیول

د تاوتریخوالو عاملین

۲۰۱۷

۲۰۱۸

د کميټې د تحليل پر بنسټ، دخبريالانو او رسنيو پر وړاندې د تروريستي ډلوگوانبونو د تاوتریخوالي په کچه کې د زياتوالي اصلي لاملونه دا دي:

۱. **د افغان جگړې نا متناظره حالت:** د دې جگړې په شرايطو کې، پوځي قوت د مخالف لوري د پوځي قوت په نسبت ډير دی، کمزوري خوا هڅه کوي، چې د رسنيو اجندا کنټرول کړي، يا نفوذ سره د قدرت توازن رامنځته کړي. دا په حقيقت کې يو هدف دی، چې طالبان او داعش وسلوال يې ليوالتيا لري. د رسنيو او خبريالانو ترمنځ د ډار د خپرولو له لارې دوی غواړي، چې د رسنيو خپرونې ددوی د گټو سره سم وي، دوی نه يوازې د خلکو ترمنځ ويږه ډيروي، بلکې د خلکو په ذهنونو کې د خپل قدرت توازن هم رامینځ ته کوي.

۲. رسنۍ په هيواد کې د خلکو د پوهاوي لوړولو او ديموکراتيکو پروسو په رامینځته کولو کې مهم رول لوبوي. په تيرو ۱۵ کلونو کې په افغانستان کې د رسنيو کار، د خلکو پوهه د افغانستان او نړۍ د حالاتو په اړه لوړه کړې، په عين حال کې، له چارواکو څخه د خلکو هيله، د دوی د ژوند د شرايطو او خدماتو ته د لاسرسۍ په اړه هم زياته شوې ده، دا هغه څه دي چې د ترهگرو د گټو په خلاف پرمخ ځي، ځکه چې دوی يوازې په هغه حالت کې ځای لري، چې خلک ناپوه وي، چې په دې ډول سره دوی کولی شي د خپلو سياسي او نظامي اهدافو لپاره خلک وکاروي.

۳. ترهگرۍ ډلې د خبريالانو او رسنيو ترمنځ ويږه رامینځته کوي، ترڅو يوه داسې فضا رامینځ ته کړي، چې رسنۍ ددوی جرمونه پټ کړي. په هر ترهگریز بريد کې، چې اکثریت ملکي وگړي وژل شوي يا تپيان شوي دي، د طالبانو او نورو ترهگرو ډلو له لورې اعلان کېږي، چې وژل شوي خلک نظاميان يا بهرنيان دي حال دا چې دا ټول حقيقتونه د رسنيو له لارې برملا کېږي، د ترهگرو ډلو دا تاکتيک، د هيواد په نا امنه ولايتونو کې، چېرته چې د طالبانو او نورو وسلوالو نفوذ ډير دی يا هغه سيمې چې ددوی تر ولکې او کنټرول لاندې دي، بريالی دی. د بيلگې په توگه، په هلمند، غزني، کندهار او خوست ولايتونو کې، خبريالان د طالبانود جرمونود قضیې په اړوند خورا احتیاط څخه کار اخلي او د دې جرمونو پوښلو لپاره په يو څه حد کې کار کوي. دا د ژورنالېزم او رسنيو د ازادۍ اصل تر پوښتنې لاندې راوړي.

د خبريالانو په وړاندې د تاو تريخوالي اصلي لامل د حکومتي چارواکو د مجازاتو څخه د معافيت دوامدار کلتور دی. د خبريالانو د مصونيت په اړه د ولسمشر د متعددو فرمانونو لپړل او ټينگار سره، حکومتی چارواکي لا تراوسه د مجازاتو څخه معاف دي، چې همدا کلتور ددې لامل شوی چې د ژورنالېستانو په وړاندې يې تاوتریخوالي دوام پيدا کړی.

د ۲۰۱۸ کافرديپرېل د ۳۰ مې پېښې نه وروسته، چې په کې ۹ کسه ژورنالېستان ووژل شول، د خبريالانو د خونديتوب په اړه انديښنې زياتې شوې. نه يواځې دا انديښنه وه، چې نهه تنه ژورنالېستان په يوه پېښه کې وژل شوي وو، د بريد نوعيت او څرنگوالی هم جدي انديښنې را ولږې کړې.

دا چې خبريالان غيرنظامي خلک دي او په عينې وخت کې د پېښود پوښښ ورکولو مسوول دي، ځکه د ترهگرو ډلو له بریدونو ډير زيان منونکي دي، خبريالان نه شي کولای چې له ځانه سره وسلې او يا ساتونکې وگرځوي او هم د پېښو د خبري پوښښ په وخت کې د امنيتي ځواکونو له لوري د دوی امنيت ته هيڅ ډول پاملرنه نه کيږي. دغه ستونزې ددې لامل شوي چې د ډيرو پېښو د خبري پوښښ پرمهال خبريالان له ستونزو سره مخ شي، له بل لوري د خبريالانو ترمنځ د روحي فشار رامنځته کيدل يوه جدي ستونزه ده چې د کار په وخت کې ورته ستونزې پيدا کوي. دغه برید ددې لامل شو چې په افغانستان کې د ازادې خبريالی پر وړاندې خنډونه رامنځته شي. له دې ټولو گواښونو او خطرونو سره سره، د افغان خبريالانو جرات د خپلو مسلکي کارونو د دوام لپاره د ستايلو وړ دي.

که څه هم ۲۰۱۶ او ۲۰۱۷ م کلونه د خبريالانو لپاره ښه کلونه نه وو، او يوازې په ۲۰۱۷ کې، د افغان رسنيو کورنۍ خپل ۲۵ غړي په دغه کال کې له لاسه ورکړل، مگر واضح توپير دا و چې په ۲۰۱۷ کال کې تر ډيره رسنيز مرکزونه تر برید لاندې وو، خو په ۲۰۱۸ کې د لومړي ځل لپاره په کابل کې يوه ډله خبريالان، د ځانمرگي برید هدف وگرځيدل، تنه خبريالان پکې ووژل شول او اوه نور تپيان شول.

ددې ډول بریدونو مسووليت داعش وسلوال اخلي، مگر په ۲۰۱۵ م کال کې د موبې گروپ په کارکونکو باندې د ترهگريز برید مسووليت د طالبانو له لوري واخيستل شو، چې په دې برید کې اته تنه خبريالان ووژل شول، دا په دې مانا چې طالبان هم په خبريالانو هيڅ ډول رحم نه لري.

که څه هم داعش په ننگرهار کې د خپلې رسنۍ له لارې د خبريالانو د نوم او ادرس په ذکر کولو سره، او يا هم په ستغې لهجې او کليمو سره هغوی گواښي، داخپله پر خبريالانو يو ډول رواني برید دی، چې دخبريالانو ترمنځ د ويرې د ډيريډو لامل گرځي.

په يوه وروستي مورد کې، ۲۰۱۸/۶/۱ په غزني کې د طالبانو د شريعت غږ راډيو له بمبارۍ وروسته، دغې ډلې د يوې اعلاميې په خپرولو سره ټولې رسنۍ وگواښلې.

طالبانو په شريعت غږ راډيو باندې برید د بيان پر ازادۍ برید وگاڼه او گواښ يې وکړ چې که په راتلونکې کې د هغوی د رسنيو پر وړاندې داسې کوم عمل ترسره شي نو دوی هغه رسنۍ چې ددوی په وينا د بهرنيانو له لوري تمويليږي، په نخبه کړي.

له بل لوري په اکثرو ولايتونو کې ليدل شوي، چې طالبان هڅه کوي ترڅو خبريالان د خپلو پروپاگاندا د خپرولو لپاره وکاروي، دغه کار خبريالان له جدي ستونزو سره مخ کړي دي، مگر ډيري خبريالانو داسې لارې غوره کړي، چې له يوې خوا څخه د دوی د ژوند خطر کم کړي له بلې خوا د معلوماتو د رسونې کار ته هم دوام ورکړي. د بيلگې په توگه طالبانو ته يې ويلې چې موږ يوازې معلومات رسوو، دا چې خبر څنگه خپريږي ددوی په لاس کې نه دی، ددې مسووليت ددوی ادارو ته ورترغاړې دی او يا هم د راپورونو په يوه برخه کې، ددوی د قوماندانانو يا وياندويانو له قوله ويل شوي خبرې د ادعا په توگه راوړي، مگر په عمومي توگه د خبريالانو پر وړاندې ددې ډلې ارادې هيڅ کله هم ښې نه وې او نه هم ښې دي.

معلوماتو ته د لاسرسي محدودیدل

په حکومتي ادارو کې او یا هم په خصوصي هغو کې معلوماتو ته لاسرسی ددې هیواد د هر وگړي حق دی او قانون یوازې خبریالان نه دي استثنا کړي. دولتي کسان په هیڅ وجه دا حق نه لري چې د افغانستان اتباعو ته د معلوماتو له ورکړې ډډه وکړي. په ځانگړې توگه له حکومته د خبریالانو شکایت دادی چې ډیری حکومتي مسوولین لازم معلومات لکه څنگه چې بنیایې په سمه توگه او مناسب وخت هغوی ته نه ورکوي او د تمې خلاف له خبریالانو سره ډیر تریخ او قهرجن چلند هم کوي.

د ناسمو معلوماتو د ورکولو په خاطر د حکومت پر ویاندویانو نیوکې

کله چې د مې په میاشت کې د فراه په ولایت کې جگړه روانه وه، د کورنیو چارو وزارت ویاند، د دفاع وزارت ویاند او د جمهوري ریاست په ویاندویانو باندې تور ولگول شو چې د فراه جگړې په تړاو یې د تیر کال انځورونه خپاره کړي، چې په دې ډول سره یې د معلوماتو جعل کړی دی.

حکومت د جگړې پر مهال د دقیقو معلوماتو د نه شریکولو له امله له سختو انتقادونو سره مخ شو.

د حکومت ویاندویانو د وسلو او مهماتو انځورونه خپاره کړل، چې د حکومت له مخالفینو ترلاسه شوي دي، یا هم دا چې د حکومتي ځواکونو ځانگړې قطعه دغه بڼار ته ننوتې ده، همدارنگه یو شمیر طالبان د بڼځو په کالیو کې د حکومت له لورې نیول شوي دي، مگر وروسته مالومه شوه چې دا انځورونه یو کال وړاندې په ټولنیزو رسنیو کې خپاره شوي وو. د حکومت د ویاندویانو دغه کار ځکه تر سختو نیوکو لاندې راغلل، چې دوی ناسم معلومات له خلکو سره شریکول، او معلوماتو ته لاسرسی چې د خلکو قانوني حق دی محدود کړی دی.

د ۲۰۱۸ د اپرل په انیټه د طلوع نیوز د راپور له مخې، ولسمشر محمد اشرف غني امر وکړ، څو د رایې اچونکو اصلي ارقام دې له خلکو سره نه شریکېږي، راپور زیاتوي چې، په یو شمېر ولایتونو کې د ټاکنو خپلواک کمیسیون ریيسان د رایې اچونکو د نوم لیکنې اصلي ارقام له خبریالانو سره نه شریکوي او وایي چې د ټاکنو خپلواک کمیسیون رهبري او همدارنگه ولسمشر د یو ویدیويي کنفرانس له لارې دوی ته سپارښتنه کړې چې د رایې ورکونکو اصلي ارقام دې له هیچا سره نه شریکېږي.

حکومت پر انټرکانټینینټال هوټل د برید په اړه له خبریالانو سره ډېر کم معلومات شریک او د پېښې د څرنگوالي په اړه ډېر ناڅیزه جزئیات رسنیو ته ورکړل، خبریالانو څه باندې یوې اوونۍ پورې کانټیننټال هوټل ته د ننوتلو حق نه درلود، خبریالانو یوازې د پېښې په څلورمه ورځ وکولی شول، د هوټل انگر ته ننوځي، خو د پېښې اصلي ځای او د مېلمنو خونو ته د ننوتو اجازه یې نه درلوده.

د ۲۰۱۸ م کال د جنوري میاشتې په ۲۰ مه نېټه د کانتیننټال پر هویل برید وشو، د پنجشنبې ورځ د جنوري ۲۵ مه د پېښې شپږمه ورځ د خبريالانو خونديتوب کمېټې له یو شمېر خبريالانو سره خبرې وکړې، د خبريالانو په وینا چې تر دغه مهاله دوی نه وو توانېدلي د پېښې له اصلي سیمې په مکمل ډول لیدنه وکړي، د سې شنبې په ورځ دوی ته د هویل انگر ته د ننوتلو اجازه ورکړل شوه، خو د هویل پورتنۍ برخې چې د پېښې اصلي ځای او د تلفاتو اصلي جغرافیه وه، له خبريالانو څخه پټه وساتل شوه او هغوی ته تر پایه اجازه ورکړل شوه، څو د پېښې له اصلي ځای څخه لیدنه وکړي.

خبريالان وايي د یادې پېښې په اړه حکومت له خبريالانو سره ډېر کم معلومات شریک کړل او لازمه همکاري یې پدغه برخه کې ونکړه.

د طلوع نیوز خبریال شریف امیري د پېښې له لومړۍ ورځې په سیمه کې و او طلوع نیوز ته یې شېبه په شېبه راپور ورکاوه، امیري وايي: (دولتي اردارې مسوولیت یو پر بل اچوي، هیڅوک معلوماتو ورکولو او د خبريالانو پوښتنو ځوابولو ته چمتو نه دی، همدارنگه د پېښې سیمې ته د ننوتو اجازه هم مور ته نه راکول کېږي).

د کورنیو چارو وزارت مرستیال ویاند نصرت رحيمي د افغان خبريالانو خونديتوب کمېټې سره په خبرو کې وویل چې، د هویل په څلورم او پنځم پوړ کې د چاودېدونکو توکو د پاتې شونو او د خبريالانو د ژوند خونديتابه په خاطر هغوی ته اجازه نه ورکول کېږي چې د هویل له پورتنیو ساحو لیدنه وکړي، حقیقت موندونکې ډله د پېښې په اړه پر څېړنو او تحقیق بوخته ده او هر کله چې دغه پلاوی لازم وېولي خبريالانو ته به هویل ته د ننوتو اجازه ورکړل شي، هغه زیاته کړه، د یاد پلاوي رهبري د یما کرزي په نوم د ولسمشرۍ ماڼۍ استازی په غاړه لري.

خو د ولسمشرۍ ماڼۍ د مطبوعاتي دفتر سرپرست شاه حسین مرتضوي د خبريالانو خونديتوب کمېټې ته وویل چې، د هویل د امنیت تامینولو لپاره له شخصي کمپنۍ سره د تړون په اړه رسنیو سره معلومات شریک شوي، مرتضوي هم د هویل پورتنیو پوړونو ته خبريالانو ته د اجازه نه ورکولو علت د پېښې په سیمه کې د چاودېدونکو توکو موجودیت یاد کړ، خو مرتضوي ټینګار وکړ چې، همدا نن (چهار شنبه) د پېښې په پنځمه ورځ ولسمشر د کابینې په ناسته کې سپارښتنه وکړه څو د پېښې په اړه څېړنې دې ژر تر ژره له رسنیو او خلکو سره شریکې کړای شي.

د ورځې په پای کې د کورنیو چارو وزارت ویاند خبري ناسته راولبله او د مړو شمېر یې ۱۸ او د ټپیانو شمېر لس تنه اعلان کړ، په مړو کې ۱۴ تنه بهرنيان ښودل شوي وو، چې د دغو بهرنيانو یو شمېر هغو یې له کام ایر هوایي شرکت سره کار کاوه.

دا پر کانتیننټال هویل د برید په اړه وروستي معلومات و چې، د کورنیو چارو وزارت له رسنیو سره شریک کړل او نور هېڅ ډول بدلون پکې رانغی، یو شمېر رسنیو د کورنیو چارو وزارت په نقل د تلفاتو شمېر شل تنه وښود، خو د حکومت له منځه یو شمېر سرچینو وویل چې د تلفاتو شمېر له ۴۰ تنو زیاته وه، هغه څه چې د حکومت له ارقامو سره ډېر توپیر لري.

که څه هم ټاکل شوې وه د کورنیو چارو وزارت د انټرکانټنټال پر هویل تر برید یوه اوونۍ وروسته د پېښې جزییات له خلکو سره شریک کړي، خو تر اوسه هیڅ ډول معلومات د حکومت له لوري پدغه برخه کې رسنیو ته په واک کې نه دي ورکول شوي.

ولایتونو کې

معلوماتو ته د لاسرسي ستونزه د تېر په څېر پر خپل ځای پاتې او لا هم سیمه ایز چارواکي هغه که پوځي چارواکي دي او یا ملکي ځانونه د معلوماتو مالکان گڼي او حتی د دوی یو شمېر حاضر نه دي چې لږ تر لږه له خبريالانو سره ډیره عادي همکاري وکړي. په ځینو برخو کې د ریاستونو، آمریتونو او حتی د ډېرو عادي مدیریتونو مسوولین هم خبريالانو ته دا بهانه کوي چې، د مرکز له لوري ورته له رسنیو سره د خبرو اجازه نه ده ورکړل شوې او خبريالان باید حتی د ډېرو کوچینو موضوعاتو لپاره د مربوطه وزارت له ویاند سره اړیکه ونیسي.

د هېواد نافذه قوانین اطلاعاتو ته لاسرسی د خلکو له اساسي حقونو څخه گڼي او لومړنی هغه قانون چې ولسمشر دخپل کار له پیلیدو وروسته توشیح کړی، هغه معلوماتو ته د لاسرسي قانون دی، سره له دې چې د دغه قانون د موادو په تړاو یو شمېر ملاحظې موجودې وې.

له نیکه مرغه د ۲۰۱۸ کال د مارچ میاشتې په ۳یمه نیټه معلوماتو ته د لاسرسي قانون د تعدیل طرحه د کابینې په غونډه کې تائید شوه، دغه طرحه په پنځو فصلونو او ۴۱ مادو کې د قوانینو کمیټې له لورې تائید شوه.

جوړښت او د معلوماتو د لاسرسي قانون د څار د کمیسیون دندې، د معلوماتو د ورکړې خنډونه، فورم او د معلوماتو د اخیستو غوښتنه هغه موارد دي چې معلوماتو ته د لاسرسي قانون په نوې طرحه کې ورته ځای ورکړل شوی دی.

خو له بل پلوه د دغه قانون د گټو په اړه د حکومتي مسوولینو نه خبرتیا او همدارنگه د دغه قانون په اړه د دوی غفلت، د دې باعث گرځي، چې یاد قانون سم پلې نه شي، د یو ډېر بڼه قانون د شتون سر بېره بیا هم په دغه برخه کې ستونزې حل شوې نه دي بلکې ورځ تر بلې په زیاتېدو دي.

پایله

د خبريالانو او رسنيو پر وړاندې تاوتریخوالی او امنيتي ستونزې په زیاتېدو دي، د تاوتریخوالي د زیاتېدو اصلي عوامل د نا امنی او بې ثباتی زیاتېدل، د معافیت کلتور دوام، د قوانینو ناسم تطبیق، د جگړې په محراق کې د رسنيو واقع کېدل او داسې نور دلایل دي. د ۲۰۱۸ م کال لومړنی شپږ میاشتې د خبريالانو خونديتوب کمېټې د راپور ورکونې په ټوله موده کې تر ټولو خونړی هغه ده، په مستقیم او هدفی بریدونو کې د ۱۱ تنو خبريالانو وژل کېدلو سره د خبريالانو او رسنيو پر وړاندې د تاوتریخوالي زیاتېدو اندېښنې لا ډیرې شوې دي.

د خبريالانو پر وړاندې د تاوتریخوالي د کچې لوړیدل، د تروریستي ډلو د جنایتونو د خپراوي په تړاو د خبريالان او رسنيو د ځاني سانسور لامل گرځیدلی، دغه موضوع په یو شمېر هغو ولایتونو کې ډیره د پام وړ ده چې هلته د تروریستي ډلو فعالیتونه ډېر دي. لکه: هلمند، کندهار، غزني او ننگرهار له هغو ولایاتو څخه دي چې د خبريالانو له لوري ځاني سانسور پکې لیدل کیږي.

هغه چاره چې، د اپریل میاشتې په ۳۰ مه نېټه د نهه تنه خبريالانو په وژلو کې ورته استفاده شوې وه، نه یوازې د رسنيو ترمنځ د خبريالانو د خونديتوب اندېښنې زیاتې کړې، بلکې د خبريالانو او رسنيو له لوري یې د تروریستي پېښو دخبري پوښښ پرمهال د ورته پېښو د تکرار د اندېښنو له امله ستونزې را پیدا کړې دي.

پر خبريالانو د اپریل میاشتې برید د خبريالانو د خونديتوب وضعیت لا پیچلی کړی دی، د امنيتي بنسټونو د ظرفیت په نظر کې نیولو سره، باید امنيتي ځواکونه او خپله رسنی د پېښو د پوښښ پرمهال د یو منظم طرز العمل له مخې گټور تدابیر په نظر کې ونیسي، دغې مسئلې پر خبريالانو د ورته بریدونو اندېښنې لا زیاتې کړې دي.

معلوماتو ته د لاسرسۍ په لار کې د ننگونو دوام او د ناسمو معلوماتو ورکونه د خبریالی پر وړاندې د یوې لویې ستونزې په توگه پاتې ده، د معلوماتو د وړاندې کولو په برخه کې د حکومت اوسني لیدلوري نه یوازې د خبريالانو پر وړاندې ننگونې او ستونزې زیاتې کړې دي، بلکې د خبريالانو او حکومت ترمنځ یې واټن هم زیات کړی او خبريالان یې دې ته اړیستي څو د معلوماتو پیدا کولو لپاره غیر رسمي سرچینو ته مخه کړي، دغه ستونزه حکومت هم له ډېرو ننگونو سره مخ کړی.

بېلابېلې ننگونې لکه د گواښونو زیاتېدل، معلوماتو ته نه لاسرسۍ او یو شمېر مالي ننگونې چې رسنی ورسره مخ دي، د رسنيو خپلواکي او په هېواد کې د بیان آزادي گواښي او د رسنيو پر وړاندې له اصلي ستونزو څخه دي.

وراندیزونه

د خبريالانو او رسنيو خونديتوب ته بايد ډيره جدي پاملرنه وشي. د اپريل د ۳۰مې په برید کې چې ۹ تنه خبريالان يې ووژل او اووه نور يې تپيان کړل، د خبريالانو په وړاندې د جدي تاوتريخوالي بنسټونو کوي، مسوول چارواکي، امنيتي ادارې او رسنۍ پکې شاملې دي، د داسې بریدونو احتمال خورا جدي دی، چې کولی شي د رسنيو او بيان آزادي، کوم چې د هيواد ترټولو مهمه لاسته راوړنه ده، له پښو وغورځوي.

د خبريالانو او رسنيو خونديتوب بايد ډېر جدي ونيول شي، پر خبريالانو د اپريل د مياشتې برید چې ۹ نهه تنه يې ووژل او ۷ تنه نور يې تپيان کړل، د خبريالانو پر وړاندې د گواښونو جديت ښيي. د امنيتي ادارو او خپله رسنيو په گډون د مسوولو ادارو نه جديت په صورت کې د ورته پېښو د بيا تکرار احتمال شته، هغه څه چې کولی شي رسنۍ او د بيان آزادي چې د هيواد له لويو لاسته راوړنو څخه شمېرل کېږي، په گونډو کړي.

امنيتي ځواکونه د خبريالانو د خونديتوب لپاره بايد ټولې ممکنه لارې چارې ولټوي په خاصه توگه د ترهگريزو بریدونو د خبري پوښښ او څپلو په وخت کې، د رسنيو او اړوندو ادارو سره په همکارۍ، د خبريالانو او رسنيو په وړاندې د وژونکو بریدونو مخنيوي لپاره، موثره او اغېزناکه کړنلارې ولټوي. که چيرې دغې برخې ته جدي پاملرنه ونشي نو ډيرې بدې پایلې به له ځانه سره ولري.

رسنۍ هم د خونديتوب په برخه کې د جدي گامونو د اخيستو مسووليت لري او په دې برخه کې اغېزناکې پالیسۍ او پلانونه بايد ولري. په ورته وخت کې، رسنيو ته لازمه ده چې خبريالانو ته ټول د خونديتوب وسايل برابر کړي، په ځانگړې توگه هغو خبريالانو ته چې د ترهگريزو بریدونو سيمې ته ليرل کېږي. دا نه يوازې د رسنيو اخلاقي مسووليت دی بلکې د هغوی قانوني او اداري مسووليت هم دی.

د خبريالانو پر وړاندې د تاوتريخوالي د کچې لوړیدو ته په پام سره خبريالان هم مکلف دي چې خپل خونديتوب ته جدي پاملرنه وکړي او خپل خونديتوب د رپوټ يا خبر قرباني نه کړي. د خبريالۍ اخلاق دا حکم کوي چې هيڅ راپور د خبريال تر ژونده ارزښتمن نه دی. هغه خبريالان چې تراوسه يې د خونديتوب په هکله زده کړې نه دي ترلاسه کړي، بايد په دوامداره توگه د افغان خبريالانو د خونديتوب کميټې په روزنيزو پروگرامونو کې ونډه واخلي.

له خبريالانو څخه ملاتړ کوونکې ادارې بايد د حکومت او رسنيو له مسوولينو سره په گډه په دغه برخه کې د هغوی د خونديتوب لپاره لازم تدابير په نظر کې ونيسي، دغه ادارې بايد په دوامداره توگه عدالت غوښتنې، او همدارنگه د خبريالانو د خونديتوب لپاره کار وکړي.

نړيواله ټولنه دې هم د خبريالانو خونديتوب جدي ونيسي او افغان دولت دې اړ کړي چې په دې اړه جدي اقدامات وکړي. خپلواکه نړيوالې موسسې لکه ملگري ملتونه بايد هڅه وکړي، چې ترهگرې ډلې قانع کړي چې په خبريالانو او رسنيو بریدونه و نه کړي.

دپورته ستونزو په نظر کې نيولو سره معلوماتو ته لاسرسی په يوې اوږد مهالې ستونزې بدل شوی، افغان حکومت بايد ددې ستونزې د اوارې لپاره نوې تگلارې غوره کړي، ددې وضعيت دوام نه يوازې داچې خبريالي او د بيان آزادي له ننګونو سره مخ کوي بلکې د معلوماتو د رسونې لپاره له ترهگرو ډلو سره مرسته کوي، هغه څه چې ترهگرې ډلې ترې ډيره گټه پورته کول غواړي.